

”مینی بچی - برهما بابا شو بابا کا رت ہے، دونو کا اکنا پارٹ

چلتا ہے، اس پر ذرا پی سنہ نہین آنا چاہیئی“

پرشن :- منش دُکون سین چوٹنی کی لیئی کوئسی یکتی رچتی ہے، جسکو مہاپاپ کھا جاتا ہے؟

اُتر :- منش جب دُکی ہوتی ہے تو سیر کو مارنی کی (ختر کرنی کی) اُنیک اُپاہ رچتی ہے۔ جیو گھات کرنی کی سوچتی ہے، سمجھتی ہے اس سین ہر دُکون سین چوٹ جائینگی۔ پرنتو ان جسا مہاپاپ اوڑ کوئی نہین۔ وہ اوڑ ہین دُکون پر قس جاتی ہے کیونکہ یہ ہن ہین اُپار دُکون کی دنیا۔

اوم شانتی - بچون سین باپ پوچتی ہے، آتمائون سین پر ماتما پوچتی ہے کہ یہ تو جانتی ہو ہر پر پتا پر ماتما کی سامنی بٹنی ہے۔ اُنکو اپنا رت تو نہین ہے۔ یہ تو نشچہ ہے نان اس پرکُتی کی بیچ پر باپ کا نواس اُستان ہے۔ باپ خد کھتی ہے مٹن انکی پرکُتی کی بیچ پر بٹنٹا ہون۔ انکا شریر لون پر لیتا ہون۔ آتما پرکُتی کی بیچ ہے تو باپ پی وہین بٹنٹی ہے۔ برهما ہے تو شو بابا پی ہے۔ برهما نہین ہو تو شو بابا بولینگی کُسی؟ اوپر پر شو بابا کو تو سدیو یاد کرتی آئی۔ اب تم بچون کو پتا ہے ہر باپ کی پاس یہان بٹنی ہے۔ اُسی نہین کہ شو بابا اوپر پر ہے۔ اُنکی پر تیما یہان پوچی جاتی ہے۔ یہ باتین بہت سمجھنی کی ہے۔ تم تو جانتی ہو باپ گیان کا ساگر ہے۔ گیان کھان سین سُناتی ہے؟ کیا اوپر سین سُناتی ہے؟ یہان نیچی آیا ہے۔ برهما کی تن سین سُناتی ہے۔ کئین کھتی ہے ہر برهما کو نہین مانتی۔ پرنتو شو بابا خد کھتی ہے برهما تن دواران کہ مجھی یاد کرو۔ یہی سمجھ کی بات ہے نان۔ لیکن مایا بڑی زبردست ہے۔ ایکدم موندہ قراء کر پچاڑی کر دیتی ہے۔ اب تمہارا کاندہ شو بابا نین سامنی کیئا ہے۔ سنمک بٹنی ہو قر جو اُسی سمجھتی ہے برهما تو کچ نہین، اُنکی کیا گتی ہونگی! دُرگتی کو پاء لیتی ہے۔ کچ پی گیان نہین۔ منش پُکارتی پی ہے او گاد فادر۔ قر وہ گاد فادر سُنتا ہے کیا؟ اُنکو کھتی ہے نان لبریتر آؤ یا وہان بٹنی لبریت کرینگی؟ کلپ کلپ پُرشوتم سنگم یگ پر ہین باپ آتی ہے، جس پر آتی ہے اُنکو ہین اگر اُڑاء دی تو کیا کھینگی! نمبرون تموپردان۔ نشچہ ہوتی ہوئی پی مایا ایکدم موندہ قبر دیتی ہے۔ اتنا اُس پر ہل ہے جو ایکدم ورت نات ای پینی بناء دیتی ہے۔ اُسی پی کوئی نہ کوئی سینترس پر ہے اس لیئی باپ کھتی ہے خبردار رہنا۔ پل کسکو سُناتی پی رہی سنی ہوئی باتین، پرنتو وہ جُسی پنڈت مثل ہو جاتی۔ جُسی بابا پنڈت کی کھاٹی بتاتی ہے نان۔ اُس نین کھا رام رام کھنی سین ساگر پار ہو جائینگی۔ یہ

پي ايڪ ڪھاڻي ٻڌائي ھئي. اس سميه ٿر باپ ڪي ياد سين، وشڻ سائڙ سين کير سائڙ ۾ جاتي هو نان. انھون نين پڳتي مارگ ۾ دير ڪٿائين ٻڌاءِ ڏي ھئي. ائسي باتين تو ھوتي نھين. يھ ايڪ ڪھاڻي ٻڌي ھئي. پنڊت اوڙون ڪو ڪھتا ٿا، خد بلڪل ڇٽ خاڻي ۾. خد وڪارون ۾ جاتي رھنا اوڙ دوسرون ڪو ڪھنا نروڪاري ٻڌو، اُنڪا ڪيا اُٿر ھونگا. ائسي پي برھماڪمار ڪماريان ھئي خد نشچي ۾ نھين، دوسرون ڪو سُناتي رھتي ھئي. اس ليئي ڪھان ڪھان سُناني والي سين پي سُنني والي تيڪي چلي جاتي ھئي. جو بھتون ڪي شيوا ڪرتي ھئي وه ضرور پياري تو لگتي ھئي نان. پنڊت جوڻا نڪل پري تو اُنڪو ڪوڻ پيار ڪرينگي! ڦر پيار اُن ۾ چلا جائينگا جو پڙڪتيڪل ۾ ياد ڪرتي ھئي. اچي اچي مھارڻيون ڪو پي مايا ھپ ڪر ليتي ھئي. بھت ھپ هو گئي. بابا پي سمجھاتي ھئي اچي ڪرماتيت اوستا نھين ھئي، جب تڪ لڙائي تيار نه هو. ايڪ طرف لڙائي ھونگي، دوسري طرف ڪرماتيت اوستا ھونگي. پورا ڪنيڪشن ھئي. ڦر لڙائي پوري هو جاني سين ٿر نسفر هو جائينگي. پھلي رڍر مالها بنتي ھئي. يھ باتين اوڙ ڪوئي نھين جانتی. ٿر سمجھتي هو وناش سامني ڪرا ھئي. اَب ٿر هو مٿنارڻي، وه ھئي مٿجارتی. تو تمڪو ڪوڻ مانينگا. جب تمھاري ورڙي هو جائينگي ڦر تمھاري يوگ ٻل سين بھت ڪينچ ڪر آئينگي. جتنا ٿر سين ڪٽ (جَنڪ) نڪلتي جائينگي اُتنا ٻل ڀرتا جائينگا. ائسي نھين بابا چاڻي چاڻڻ ھئي. يھان آڪر سپڪو ديڪتي ھئي، سپڪي اوستائون ڪو جانتی ھئي. باپ بچون ڪي اوستا ڪو نھين جانيگي ڪيا؟ سپ ڪچ معلوم ڀرتا ھئي. اسر اُنٿريامي ڪي ڪوئي بات نھين. اچي تو ڪرماتيت اوستا ھوئي نھين ھئي. آسري بات چيت، چلن آد سپ ڀرست هو جاتي ھئي. تمھين تو دڻوي چلن بناني ھئي. ديوتائين سروگڻ سمپن ھئي نان. اَب تمڪو اُٿسا ٻڌا ھئي. ڪھان وه اُس، ڪھان ديوتائين! ڀرنتو مايا ڪسڪو پي چورتی نھين ھئي، چئي مئي ٻڌاءِ ڏيتي ھئي. ايڪدم مار ڊالتي ھئي. پانچ سيڙهي ھئي نان. ديھ ايمان آني سين هين اوڀر سين ايڪدم نيچي گرتي ھئي. گرا اوڙ مڙا. آج ڪلهه اپني ڪو مارني ليئي ڪئسي ڪئسي اُڀايه رچتي ھئي. 21 مار سين ڪوڏتي ھئي، تو ايڪدم ختم هو جائين. اُٿسا نه هو ڦر ھاسپيٽل ۾ پري رھين. دُڪ پوڳتي رھين. پانچوي منزل سين گري اوڙ نه مري تو ڪتنا دڪ پوڳتي رھينگي. ڪوئي اپني ڪو آگ لڳائي ھئي. اَگر ڪوئي اُنڪو بچاءِ ليتي ھئي تو اُنڪو ڪتنا دڪ سھن ڪرنا ڀرتا ھئي. جل جائي تو آتما پاڳ جائينگي نان! اس ليئي جيوگھات ڪرتي ھئي، شرير ڪو ختم ڪر ڏيتي ھئي. سمجھتي ھئي شرير چورني سين دڪون سين چوٽ جائينگي. ڀرنتو يھ پي مھاپاپ ھئي، اوڙ پي اڌڪ دڪ پوڳتي ڀرتي ھئي. ڪيونڪ يھ ھئي هين اُڀار دڪون ڪي دنيا، وهان ھئي اُڀار سڪ. ٿر بچي سمجھتي هو اچي ھم رڻرن ھوتي ھئي، دڪڌام سين سڪڌام ۾ جاتي ھئي. اَب باپ جو سڪڌام ڪا مالڪ بناتي ھئي اُنڪو ياد ڪرنا ھئي. ان دواران باپ سمجھاتي ھئي، چتر پي ھئي نان. برھما دواران راج يوگ ڪي استاپنا. ٿر ڪھتي هو بابا ھم اُنڪ وار آپ سين سورڳ ڪا ورڻا ليني آئي ھئي. باپ پي سنگم ڀر هين آني ھئي جب ڪ دنيا ڪو بدلنا

هٿ. تو باپ ڪهتي هٿ مٿن آيا هون ٿم بچون ڪو دڪ سين چُڙاءِ ڪر سڪ ڪي پاڻ دنيا ۾ لي جاني. ٻڌائي پي هٿ هي پنت پاڻ.... يهه ٿوريئي سمجھتي هٿ ڪ هر مهاڪال ڪو ٻڌائي هٿ ڪ همڪو اس چي چي دنيا سين گهر لي چلو. ضرور بابا آئينگا. هر مرينگي تب تو پيس هونگي نان. شانتي شانتي ڪرتي رھتي هٿ. شانتي تو هٿ ڀرمڌام ۾. ڀرنتو اس دنيا ۾ شانتي ڪئسي هو جب تڪ اتني ڏير منش هٿ! ستيگ ۾ سڪ شانتي ٿي. آبي ڪلهيگ ۾ انيڪ ڌرم هٿ. وه جب ختم هو تب ايڪ ڌرم ڪي استاپنا هو. تب تو سڪ شانتي هو نان! هاهاڪار ڪي باد هين ڦر جه جڪار هونگي. آگي چل ديڪنا مؤت ڪا بازار ڪتنا گرم هوتا هٿ! وناش ضرور هونا هٿ. ايڪ ڌرم ڪي استاپنا باپ آڪر ڪراتي هٿ. راج يوگ پي سڪاتي هٿ. باقي سڀ انيڪ ڌرم خلاص هو جائينگي. گينا ۾ ڪچ ديڪا نھين هٿ. پانچ پاندو اوڙ ڪتا هماليه ڀر گل گئي. ڦر زلت ڪيا؟ ڀرلئ ڪر دي هٿ. جلمئي پل هوتي هٿ ڀرنتو ساري دنيا جلمئي هو نھين سڪتي. ڀارت تو اوناشي پوتر ڪند هٿ. اسپر پي آبو سڀ سين پوتر تيرت استان هٿ، جهان باپ آڪر ٿم بچون ڪي دواران سرو ڪي سدگتي ڪرتي هٿ. دلوالا مندر ۾ ڪتنا اچا يادگار هٿ. ڪتنا آرٿ سھت هٿ. ڀرنتو جنھون نين بنايا هٿ وه نھين جاني هٿ. ڦر پي آچي سمجھو تو ٿي نان. دواپر ۾ ضرور آچي سمجھدار هونگي. ڪلهيگ ۾ هوتي هٿ تموپرڌان. دواپر ۾ ڦر پي تمو ٻڌي هونگي. سڀ مندرون سين يهه اونچ هٿ، جهان ٿم بئي هو.

آبي ٿم ديڪتي رهينگي وناش ۾ هولسيل مؤت هونگا. هولسيل مهاڀاري لڙائي لڳينگي. سڀ ختم هو جائينگي. باقي ايڪ ڪند رهينگا. ڀارت بهت چوٽا هونگا، باقي سڀ خلاص هو جائينگي. سورڳ ڪتنا چوٽا هونگا. آبي يهه گيان تمھاري ٻڌي ۾ هٿ. ڪوئي ڪو سمجھاني ۾ پي ڏيري لگتي هٿ. يهه هٿ ڀرشتوئر سنگم ڀڳ. يهان ڪتني ڏير منش هٿ اوڙ وهان ڪتني ٿوري منش هونگي، يهه سڀ ختم هو جائينگي. ورلڊ ڪي هستري جاگرافي رپيت هونگي شروع سين. ضرور سورڳ سين رپيت ڪرينگي. پڇاڙي ۾ تو نھين آئينگي. يهه ڊراما ڪا چڪر اناڊي هٿ، جو ڦرتا هين رهتا هٿ. اس طرف ڪلهيگ، اس طرف هٿ ستيگ. هر سنگم ڀر هٿ. يهه پي ٿم سمجھتي هو. باپ آتي هٿ، باپ ڪورٽ تو ضرور چاهيئي نان. تو باپ سمجھاتي هٿ، آبي ٿم گهر جاتي هو. ڦر يهه لڪشمي نارائڻ بنا هٿ، تو دٿوي گڻ پي ڌارڻ ڪرني چاهيئي.

يهه پي ٿم بچون ڪو سمجھايا جاتا هٿ راوڻ راجيه اوڙ رام راجيه ڪسڪو ڪها جاتا هٿ. پنت سين پاڻ، ڦر پاڻ سين پنت ڪئسي بنتي هٿ! يهه ڪيل ڪا راز باپ بٽن سمجھاتي هٿ. باپ ناليچفل، ٻيچ روپ هٿ نان! چئنن هٿ. وهي آڪر سمجھاتي هٿ. باپ هين ڪهينگي ساري ڪلپ ور ڪيه ڪا راز سمجھا؟ انڀر ڪيا ڪيا هوتا هٿ؟ ٿم نين اسپر ڪتنا ڀارت بجايا هٿ؟ آڌا ڪلپ هٿ دٿوي سوراجيه. آڌا ڪلپ هٿ آسري راجيه. آچي آچي جو بچي هٿ انھون ڪو ٻڌي ۾ ناليچ رھتي هٿ. باپ آپسمان بناتي هٿ نان! ٽيچرس ۾ پي نمبروار هوتي

هٽ. ڪئين تو ٽيچر هوڪر پي ڦر بگڙ ڀرتي هٽ. بهتون ڪو سڪاءِ ڪر ڦر خد ختم هو گئي. چوڻي چوڻي بچون ۾ ڀن ڀن سنسڪار والي هوندي هٽ. ڪوئي تو ديڪو نمبرون شيطان، ڪوئي ڦر ڀرستان ۾ جاني لائق. ڪئين هٽ جو نه بيان اٿائي، نه اپني چلن سڏارتي، سڀڪو دڪ هين ديني رهتي هٽ. يهه پي شاسترون ۾ ڊڪايا هٽ ڪ اُسر آڪر چپ ڪر بئنڊي ٿي. اُسر بن ڪتني تڪليف ديني هٽ. يهه تو سڀ هوتا رهتا هٽ. اونچ تي اونچ باپ ڪو هين سورڳ ڪي استاپنا ڪرني آنا ڀرتا هٽ. مايا پي بڙي زبردست هٽ. دان ديني هٽ ڦر پي مايا ٻڌي ڦراءِ ديني هٽ. آڏا ڪو ضرور مايا ڪائينگي. تب تو ڪهتي هٽ مايا بڙي دُستر هٽ. آڏا ڪلپ مايا راجه ڪرتي هٽ. تو ضرور اِتي پهلو ان هونگي نان. مايا سين هارني والي ڪي ڪيا حالت هو جاتي هٽ! آڃا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون ڀرت مات - پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اؤر گڏمارنڱ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

- (1) ڪي پي چئي مئي نهين بنا هٽ. دئوي غل ڌارڻ ڪر اپني چلن سڏارني هٽ.
- (2) باپ ڪا پيار پاني ڪي ليئي شيوا ڪرني هٽ، ليڪن جو دوسرون ڪو سناتي، وهه سيم ڌارڻ ڪرنا هٽ. ڪرماتيت اوستا ۾ جاني ڪا پورا پورا پرشارت ڪرنا هٽ.

وردان - محنت اؤر مهانتا ڪي سات روحانيت ڪا اُنيو ڪراني والي

شڪتيشالي شيواڌاري پو

جو پي آتمائين آپڪي سمپرڪ ۾ آتي هٽ اُنهي روحاني شڪتي ڪا اُنيو ڪرائو. اُتسي استول اؤر سوڪير استيچ بناو جس سين آني والي آتمائين اپني سوروپ ڪا اؤر روحانيت ڪا اُنيو ڪرين. اُتسي شڪتيشالي شيوا ڪرني ڪي ليئي شيواڌاري بچون ڪو وئرت سنڪلپ، وئرت بول، وئرت ڪرم ڪي هلچل سين پري ايڪاگرتا اُرتات روحانيت ۾ رهندي ڪا ورت لبنا پري. اِسي ورت سين گيان سوريه ڪا چمتڪار ڊڪلاءِ سڪينگي.

سلومن - باپ اؤر سرو ڪي دُعاون ڪي ومان ۾ اُڙني والي هين اُڙتا يوغي هٽ.